

שלום בין שני הפכים

אמר ר' נחמן מברסלב:

"עיקר השלום

הוא לחבר בין שני הפכים.

ואל יבהלוך רעיוניך

אם אתה רואה איש אחד,

שהוא בהיפוך גמור מדעתך,

וידמה לך שאי אפשר בשום אופן

להחזיק בשלום עמו,

והן כשאתה רואה שני אנשים,

שהם שני הפכים ממש

אל תאמר שאי אפשר לעשות שלום ביניהם.

אדרבה,

זה עיקר שלימות השלום

להשתדל שיהיה שלום בין שני הפכים".

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

16.10. גדעון לוי

17.10. גב' דאי קולט

ג'אק כרבוך

ברוס ויטהם

אבנר מנדזיגודסקי

עמית שובל

18.10. נור גלבוע (נכדה - מ.כהן)

17.10. מרים וברוך כהן

18.10. צפורה ושאוול סמברג

מיכל ואיתמר עדד

19.10. דני חייט

לילך אשתר

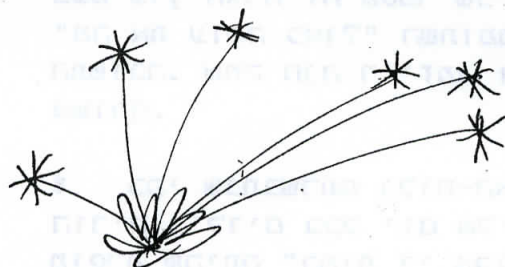
20.10. ג'אק גולן

21.10. יעל לוין

22.10. יואל כרם

ריקה סינה

יוסף בלד (נכד - טנא)

מזל טוב - בת נולדה

להורים: נאוה וג'אק

לסבים: אירית ומשה

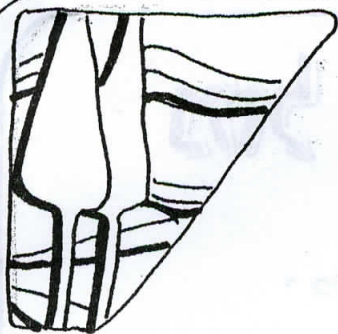
*

*

*

ולכל המשפחה הענפה

מה נשמע?

* שאלתי את פרנק וו', האחראי שוב על התחנה המטאורולוגית המקומית, מה דעתו על (הס מלהזכיר) מזג-האוויר בסתיו מוארך זה. הוא ענה אחרי הרהור קל "זה ענין יותר מדי רוחני" (ה-ה).
מה אמר דני רופ? "התופעה לא יוצאת דופן - אבל במקום שבוע התארכה השנה הרבה יותר". עשית לנו את השבוע, דני!

* לאורן מנדג'יגורסקי שהשתחרר מצה"ל בימים אלה - איחולים להשתלבות קלה בחיי האזרחות.

* איחולים לשפשוף קל ושרות נעים ונוח - לעפר ניצן - שהתגייס לצה"ל השבוע.

* איזק לקח על עצמו תפקיד חדש - חצרן למפעל.
"יש הרבה מה לעשות שם." הוא אומר: "קודם כל צריכים להעלות את המודעות לחשיבות של סביבה מסודרת ואסתטית".

* השבוע פגשתי במדרכה מכרה וותיקה - בת קרית-ענבים, חברה לשעבר בעמיעד, הגרה זה מספר שנים בראש-פינה. היא הובילה עגלה עם נושא אוכל. "מה את עושה כאן?" השתוממתי. "אני עובדת בבית-התינוקות שלכם" היתה התשובה. שמה חנה רייזמן ואין ספק שיש לה נסיון בחינוך המשותף והלא משותף.

* כפי שנתבשרתם בלוח-האלקטרוני, פותחת ספריית-הילדים את שעריה בפני הורים וילדים בכל יום שלישי בערב. "היה ביקוש?" שאלתי את רחל ג', היא מוסרת שהיתה "כמות די מכובדת של הורים וילדים". נו, זאת התחלה. איך אומרת רות-גפן-דותן? "ספרים הם ידידים".

* בעוד כשבועיים, ב-8.11 לשם דיוק, ימלאו 30 שנה לפתיחת "חדר-וויצמן". אם יש לכם זכרונות מהאירוע, אנא שתפו אותנו (בכתב או בעל-פה).

* ואם חשבתם שאו-טו-טו תקום תחנת אוטובוסים בצומת ראש-פנה/כ"ה-טובא, אתם חיים באשליות.
נא לפנות לעמ' 5

שבת נעימה ורטובה

אנגה

"עיתון - חי"

14.10

"ערב פולין"

מקס מ' והנערים יספרו על חוויותיהם בפולין.

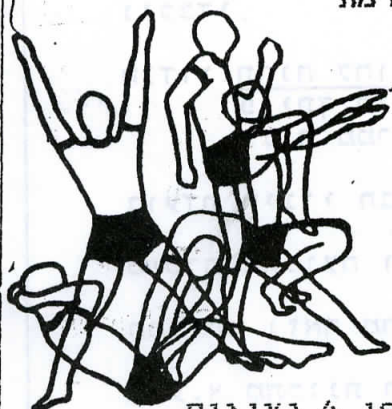
==++++++==

הצגה - "נחלת בנימין"

21.10

אל תחמיצו - אל ותכננו משהו אחר לתאריך זה -
היו להצגה זו ביקורות טובות - זו הצגה הגורמת
לכם לחשוב.

ספורט לגילאי 5-70...

בתחרות טריאתלון שהתקיימה ביום שבת לפני שבועיים, השתתפו 4 נציגים מילדינו. נמרוד פלמה, רותם פוקס, מתן נמנוב ושלום נמנוב. התחרות מוכרת כאליפות הילדים בטריאתלון בישראל ונערכת זו השנה השנייה. על הילדים לשחות, לרכב על אופניים ולרוץ למרחקים שונים על פי הגילאים - כל זאת ללא הפסקה בין מקצוע למקצוע. השתתפו בתחרות 140 ילדים מכל הארץ, מגילאים 5 עד 16.

בין הזוכים היו גם שלו נמנוב (גילאי 10) מקום ראשון, מתן נמנוב (גילאי 12), מקום שני, רותם פוקס (בנות 12) מקום רביעי, נמרוד פלמה (גילאי 14) מקום חמישי.

כל הזוכים יילדים ונקווה שיבואו עוד להשתתף.

יש לציין שספורט הטריאתלון הוכר בימים אלה כספורט נושא מדליות באולימפיאדת סידני שתתקיים בשנת 2000, והוא סוחף איתו אלפי אנשים מדי שנה, מילדים ועד קשישים בני 70 ומעלה. במתכונתו האולימפית, הוא כולל 1.5 ק"מ שחיה, 40 ק"מ רכיבה באופניים ו-10 ק"מ ריצה.

בימים אלה, מתקיימת התחרות השנתית המפורסמת בהוואי, שמתכונתה פי 4 מזו האולימפית - 3.8 ק"מ שחיה בים, 180 ק"מ רכיבה באופניים ולקינח 42 ק"מ (מרתון מלא) ריצה.

השנה משתתף בתחרות הנציג הישראלי אנדריי מייבדג מקיבוץ עמיד - דרום-אפריקאי לשעבר שהיה אצלנו באולפן ב-1988. נאחל לו הצלחה ושיעבור את זה בשלום.

שנגיע לשנת 1996 בשלום...

מדינת ישראל

משרד התחבורה
המפקח על התעבורה
מחוזות חיפה והצפון

תאריך: 5.10.94

לכבוד
מר אורי אמיר
מהנדס המועצה
מ.א. גליל עליון

ניכבדי,

הנדון: תחנה להורדת נוסעים בכביש 90 - צומת כפר הנשיא לכיוון דרום
פניתך מיום 21/8/94
פניה ממר ראובן אריאל מיום 6/7/94

בועדת היגוי הבין-משרדית שהתקיימה בתאריך 13/9/94 בשיתוף מ.ע.צ.,
משטרת התנועה ומשרד התחבורה, הוחלט שלא להתקין תחנת אוטובוס במקום
המבוקש וזאת מהסיבה כדלקמן:

מ.ע.צ מתכננת הרחבת הקטע הנ"ל לדו-מסלולי כולל התקנת רמזורים

בצומת כפר הנשיא ובצומת ראש פינה בגל ירוק.

התחלת הביצוע מתוכננת לשנת 1996 ויש חשש כי התחנה המבוקשת

תהווה הפרעה לעבודות בשטח.

אינג' ט. דובינסקי
בכבוד סג' מהנדס המחוז
מחוזות חיפה והצפון
אינג' ט. דובינסקי

ס/מהנדס המחוז
מחוזות חיפה והצפון

העתק: מר ר. אריאל - מנכ"ל המועצה מ.א. גליל עליון
מר י. הרשקוביץ - מהנדס המחוז, מ.ע.צ צפון נצרת
אינג' י. חטוקאי - מהנדס תנועה מחוזי, משטרת ישראל נצרת
אינג' מ. ברוק - מהנדס המחוז, כאן
אינג' ע. שפרבר - ס/מהנדס המחוז, כאן

121 ת.ד. 9794 חיפה - 31097
טל. 536713 - 04
פקס. 511621 - 04

נכון לעכשיו

פורום מזכירים

התכנס שוב השבוע, לפגישה הראשונה לשנת העבודה החדשה. הרבה פנים חדשות של מזכירים חדשים, ועם זאת גם מזכירים וותיקים הממשיכים אל תוך השנה השלישית וגם יותר.

מזכירי הקבוץ המארח מספרים על הקבוץ שלהם. תמונה קודדת של התרוקנות השכבה של בני ה-30+. כבר כמה שנים ששעור הלידות בקבוץ עומד על תינוק אחד בשנה. אין מי שידחוף לשינוי, ובני החמשים הם הנושאים בעול, כאשר בניהם אינם חוזרים אל הקיבוץ.

בהמשך, אנחנו שומעים את דני לוז מקבוץ נירים ועמירם קופר מקיבוץ ניר-עוז אשר לקחו על עצמם לגייס 20,000 חתימות של חברי קיבוצים על העצומה הקוראת לחברי הכנסת לחוקק חוקים המבטיחים את בטחונם הסוציאלי של חברי קיבוץ. אין ספק שיש קשר בין הדברים האלה לבין הדיווח על מצבו של קיבוץ במצוקה. בכפר-הנשיא חתמו על העצומה כ-60 חברים, וייתכן שנקיים סבב נוסף של החתמה, במיוחד אם נוכל לקבל מהיזמים קלטת וידאו, או לארח אותם כאן בעצמם.

נקודת אור, יחסית, באותו הדיון, היתה פניה של תנועת הצופים אל הקיבוצים ליצור קשר עם גרעינים של התנועה. בהקשר לכך כבר התקיים אצלנו ביקור ראשוני של נציגי הצופים והתק"ם, ואני חושבת שיש לנו בהחלט עניין להביא לכאן קבוצת צעירים ישראלים חניכי תנועת נוער. הנושא בטיפול.

עיבוי ישובים

למחרת, התקיים דיון ראשוני במועצה, דיון בלתי פורמלי על רעיונות של עיבוי ישובים. כתבתי על רעיונות כאלה כבר בעבר. המדובר על אפשרות של הקמת שכונת מגורים צמודה לקיבוץ, העשויה לשמש או למגורי חברים בקבוץ, או למטרות "בנה ביתך" לבנים, לאנשים חיצוניים.

אם נקשור את הנושא אל הנושאים שעלו בפורום המזכירים, ואנשים רבים קושרים אותם, הרי יש לא מעט חברי קיבוצים האומרים: אני מעדיף לראות ישוב חי ותוסס, אפילו אם הוא לא בדיוק קיבוץ, מאשר להיות קיבוץ ללא תושבים. לקיבוץ שבו נולד תינוק אחד בשנה, שכונה של משפחות צעירות השולחת את ילדיה לבתי הילדים בקיבוץ, עשויה להיות פתרון.

אנשי המועצה, עצמם, מאד זהירים בגישתם לנושא. הם אינם רואים את עצמם כמובילים מהלכים בעלי אופי אידאולוגי. אך הגישה הרווחת בפגישה היתה, שיש מקום שהמועצה תבנה כלים לבדיקה של האספקטים המשפטיים של העניין, של הנקודות הסטטוטוריות (המעמד החוקי של שכונות כאלה, ושייכותן לגופים המנהלים את הישובים ואת המועצה), וכל מה שקשור לענייני שינוי יעוד קרקע וכו'. כלי חשוב נוסף שהמועצה שוקלת את גיבושו, הוא כלי שיסייע לקיבוצים בתהליכים של תכנון אסטרטגי, כך שקיבוץ אשר ירצה לקיים דיון על "איך נראה בשנת 2010" יוכל להסתייע בכלים המקצועיים שיעמדו לרשותו.

עיבוי ישובים - לכאורה, נושא טכני לגמרי. למעשה, נושא הטומן בתוכו החלטות גורליות לכאן או לכאן.

אבל אצלנו יש קבוצה תוססת ונלהבת של צעירים אשר מוכנים להקדיש מזמנם וממרחם על מנת לקדם שינויים שהם רואים לנכון. אני, אישית, חושבת שזאת תופעה מבורכת. לא זו בלבד שיש אנשים שמוכנים לעשות ועושים, אלא שהם עושים זאת מתוך תחושת אחריות לא רק לענייניהם האישיים אלא גם לקבוצה כולה. הם פועלים מתוך גישה של דיון משותף וקבלת החלטות מסודרת. הם מחפשים את ההדברות ואת שיתוף הפעולה עם הוותיקים, ברור להם שכל שינוי שנכניס אצלנו, אסור לו לפגוע בזקנים ובחלשים. כל אלה נותנים בהחלט תחושה של כח חברתי, תחושה שבכפר הנשיא לא יהיו מחטפים של קבוצות אינטרסנטים הדואגות רק לעצמן מחד, וגם לא תהיה שקיעה לתוך התמרמרות, קיטורים וחוסר עשייה מאידך.

שינויים בענף המזון

הנושא עדיין עומד על הפרק, אולם כדי לקדם את הדיונים עליו יש להעמיד אדם שיהיה אחראי גם להובלת המהלך, וגם להכנסתו לפעולה, ושיקח על עצמו לנהל את ענף המזון במתכונתו החדשה (אם נחליט על מתכונת חדשה), לתקופה של מינימום שנה. כרגע יש שני מועמדים. ברגע שתהיינה לנו תשובות סופיות, אפשר יהיה להתקדם, או בעצם להתחיל - להתחיל לדון ולבנות תכנית שתתאים לנו.

ובינתיים - ממשיכים לאכול בחדר האוכל

ושוב מתעוררות השאלות הקשורות לארוחת הצהריים של ילדי בית-הספר המגיעים בשעה מאוחרת לאכול. שנים רבות הייתי חלק מהציבור הזה אשר יוצא מהבית בשעה מוקדמת מאד, וכאשר הוא חוזר סוף סוף הביתה בשעה מאוחרת הוא רעב נורא וגם עייף. בדרך כלל אתה מוצא מספיק אוכל, ואפילו מגוון של מנות. אבל קורה לא פעם שהמצב הוא שונה. ואז כשאתה ברגע הכי עייף, הכי רעב והכי חלש שלך, ונשללת ממך ארוחת צהריים סבירה, אתה כועס (ובצדק!), ומוציא את כעסך על כל מיני אנשים (לא תמיד בצדק!). אין סבה שאוכלוסיה שלמה תחיה לאורך שנים בהרגשה (גם אם היא לא מוצדקת) שמזלזלים בה. ואם יש קשיים אובייקטיביים, צריך לתקן אותם. ובכך אני מתכוונת לעסוק בעתיד הקרוב.

חופשת לידה

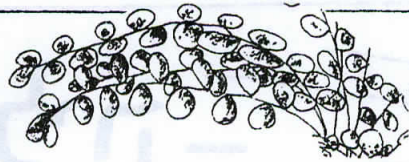
הרבה רוחות סערו לאחרונה סביב השאלה של משך חופשת הלידה, על רצונן של אמהות מסויימות להחזיק את תינוקותיהן עמן למשך תקופה ארוכה יותר מהמקובל היום (התקופה המקובלת היום לכשעצמה היא כפולה מזו שהיתה מקובלת בעבר...). גם סביב השאלה של מקום בבית-התינוקות, וקצב קליטתם של תינוקות חדשים היו לא מעט סערות, בעיקר בהקשרים של אמהות אשר עבודתן חיונית, וכל עיכוב בחזרתן לעבודה הוא משמעותי למערכת. הבעיה היא שלא כל האמהות חוזרות לעבודה מסודרת, ושלא לכולן תרומה משמעותית למערכת. ואז נוצר מצב שבשביל חצי יום עבודה של אם, שקשה לפעמים לנצל אותו באופן משמעותי, אנו משקיעים שליש יום עבודה של מטפלת (לפעמים שכירה...).

נראה לי שגם בנושא זה הגיעה העת לבחינה שתהיה משוחררת מרגשות, ותבדוק את הדברים בצורה עניינית, של יתרונות וחסרונות, ושנבחון שינוי גם בנושא זה.

וכל זה נכון לעכשיו...

תודה -

נקרא בערב חברתי
לעובדי הגיל הרך:

מה אגיד ומה אומר, כי מהרכבת רשימת המוזמנים לערב זה ראשי הפך סחרחר. כל כך הרבה אנשים יש להם חלק, מגדול ועד קטן, במערכת - כך שאם שכחתי מישהו, אני מתנצלת מראש, כי הרי הזכרתי כבר שראשי הפך סחרחר. ערב זה הוא ערב שכולו תודה לתודה לאלה שעשו, תודה לאלה שעושים ותודה לאלה שיעשו. נתחיל ביוצאות, שעשו שנים, חדשים, שבועות וימים: למעיין, רחלי וגליה, שהכניסו רוח חדשה בגנים, ואף דאגו להעביר אותה לבאות אחריהן. לנירה, שיצאה מבית התינוקות והשאירה מאחוריה בניין לתפארת, צבוע, מסודר ומקושט. לרחל, שיצאה מגן שקד ונכנסה היישר לספריה - אנחנו לא נוותר ונפגוש כך שם כמה שיותר. לנועה, שיצאה מגן 'שקד', אך נשארה במערכת - ממשיכה בשעורי תנועה במקביל עם ג'נט ולקחה על עצמה את החינוך המיוחד בגיל הרך. ולצעירה שבחבורה, לירון, שהחזיקה כמו גדולה את "בולבול" הפעוטון - מלאי את המצברים במקומות רחוקים ושובי אלינו בכוחות מחודשים. שיהיה לכולן בהצלחה בדרך החדשה. לזיווה, חרלוטה, גבי וקטייה - אנו מקווים שזו רק יציאה זמנית ונשוב לדאותכן בין כוחותינו. לחנה, רפואה שלמה והחלמה מהירה. המשיכי במלחמתך, וחיזרי אלינו לגן עם המרץ והשמחה שבך.

ברוכות הנכנסות בשערי הגיל הרך: לג'קי הגננת ולקטי, בגן 'שקד'. לאורלי מקצרין ולטלית בגנון, לאלינעה שהחלה לעבוד בגן 'דימון' בתור מחליפה, ובכורח הנסיבות הפכה לקבועה, לחנה מר"פ, המתחילה לעבוד בבית התינוקות בשבוע הבא. (התחילה - המערכת)

ותודה לדור העתיד, הגדל עם הענף ומחזק את כוחותינו ברוחו הצעירה: רינת, דדיה, אדווה, שרון ג., גלי, חדווה, אורלי ג., דנה, מור, שילי, קרני - וקרין, שני ועופרי, שרק התחילו לעבוד.

ברכה מיוחדת לרינת, גלי ושרון, שאוטוטו מצטרפות לשורות צה"ל. שיהיה לכן שפשוף קל ונעים.

ולכל אותן בחורות וסטודנטיות הנקראות לדגל בשעות מצוקה וממלאות במרץ ואהבה את מקומה של מטפלת חולה או בחופשה: ענת, איילת, שרון ס., איריס, יעלי וכמובן הדסה.

ולכל הממשיכות, המתמידות כמו נמלים במלאכתן בנאמנות ובקפידה, וממלאות את המוטל יום יום, שעה שעה בהשקעה ובחיבה: רונית, חנה ושולה - בפעוטון 'צופית', שרה, שולה וג'קלין - בפעוטון 'נרקיס', נינה, טרי ושרה - בבית התינוקות, מיכל ד., ואיילת בגן 'דימון', מיכל ג., וחווה בגן 'שקד', דנה, צילה ועפרה בגנון - ריטה שיצאה כרגע מהגנון, ונעה וג'נט בשעורי תנועה.

תודה לעירית ג. וטרי, שלקחו על עצמן את "קשר מדאשית". הפרויקט עוד לא יצא לדרך אך בימים אלה קודם עור וגידים - חזק ואמץ!

נברך גם את אביבה ג., המסיימת בימים אלה את תפקידה כרכזת שרותים - שעזרה רבות להביא את רעיון המרכז האוטונומי - דחפה ותמכה ברגעים לא קלים. תודה.

תודה גם לארי - סדרנית העבודה - המסייעת בחיקון פנצ'רים לא צפויים וכאשר תמר לא נמצאת.

וכמובן, לתמר ק., הנקדעת בין עסק כלכלי למערכת חינוכית, העושה ימים ולילות, דואגת שהכל יתנהל לשביעות רצונם של כולם. קשה מאוד!

תודה - כתבה: מיכל דדוש

אקטואליה -

מיכאל כ.

שוחחתי בקצרה עם אריק (תתפעלו - אפשר!) על נושא ה"שינוי". ביטאנו את השקפותינו המנוגדות במטפורות. אריק טען כך - "כאשר מתחילים מסע ארוך צריכים לדעת לאן נוסעים" אני טענתי אחרת "אנו באמצע מסע והרכב התפוצצ'ר. עלינו לתקן את הפנצ'ר מהר, אחרת לא נוכל לנסוע לאף מקום."

עוד נקודה עלתה בשיחה זו. אריק, כפי שהוא כותב במאמרים שלו, חוזר פעם אחרי פעם להיבט האידיאולוגי. אמרתי לו "תציע פתרונות שלדעתך מתאימים לאידיאולוגיה שלך, רק שיהיו מציאותיים. לא עוזר להגיד שעלינו לחזור להיות קיבוץ. מה הצעדים המעשיים שאתה מציע?"

לדעתי המלה "שינוי" קצת קלישאית ונובעת מהמאמרים של יהודה הראל. מה שקרה הוא שמשך הזמן הותרו עיוותים במסגרת החיים הקיבוציים שלנו, ואני מתכוון לכפר הנשיא בלבד, כי נדמה לי שכל קיבוץ והעיוותים שלו, ואינני מצפה שימצאו פתרונות זהים לכל קיבוץ.

ובכן, מה הנקודות שמעיקות עלינו?

1. דבר שלא בולט מספיק בדיונים - העודף מהפעולות הכלכליות אינו מספיק גדול כדי לאפשר תוספת הכנסות רצינית לחבר היחיד. במסגרת מאמר כזה אין מקום לניתוח סטטיסטי, אבל באופן כללי, גם אחרי נורמליזציה של החוב והרביית, העודף יהיה די דחוק. לכן, כאשר מדובר על מבנה חדש של הכנסות אישיות, אם לא נגדיל את העווגה, בעצם נצטרך לחלק עווגה קטנה בצורה אחרת, וזאת אומרת שמישהו יקבל פרוסה קצת יותר גדולה ואחר יקבל פרוסה קצת יותר קטנה, אך שתי הפרוסות יישארו קטנות.

לכן המאמץ הראשון צריך להיות ניתוח יותר עמוק ואכזרי של הענפים הקיימים, והחלטות כלכליות גרידא מה לפתח ומה לסגור, ויחד עם זאת להגיע למסקנה אם חייבים לחפש ענף חדש, גם אם חיפוש כזה דורש כוח אדם מתאים וזמן ארוך.

2. אנו מחליטים לפעמים החלטות מנוגדות, וגם לא תמיד מבצעים את ההחלטות שלנו. החלטנו על מבנה מסוים של המשק. חילקנו את הקיבוץ לשלושה מגזרים, המפעל כמגזר עצמאי בגלל גודלו, המגזר העסקי שכולל ענפי חקלאות והמפעלים היותר קטנים, והמגזר החברתי. קבענו גם חלוקת תפקידים בהתאם, ווועדות מתאימות. אך באותו הזמן קבענו עירבוביה כזאת בהגדרת התפקידים שההחלטה על החלוקה אינה יכולה לפעול. אין אפשרות להפריד בין החברה והעסק אם אותם האנשים עוסקים בשני הצדדים. בן אדם אינו יכול לחלק את עצמו לשניים. אבל החלטנו על מבנה שמחייב אותו מנהל המגזר העסקי לשבת בכל הוועדות, גם אלה שעוסקות בחברה. כך לא נוכל לעולם להגיע להפרדה בין העסק והחברה. מי שמטפל בעסק חייב להתרכז על הצרכים של העסק, במיוחד אם סעיף 1 נכון, ומי שאחראי על החברה חייב להתרכז על צרכיה, וארגונה. כדי לפתור ניגודי אינטרסים קבענו מועצה כלכלית ששם המפגש הרשמי של כל הצדדים. אם נקיים מבנה כזה נוכל גם להגדיר באופן ברור את המטרות שחלות על בעלי התפקידים.

3. המועצה הכלכלית אינה ממלאת את הפונקציה, שיעדנו לה, שהיא הכוונה איסטרטגית, וביקורת. יכול להיות שהיא יותר פעילה ממה שידוע לנו, ושהבעיה היא בדיווחים הקצת הלקוניים שמגיעים אלינו. נדמה לי אישית, שזאת לא המצב. החברים עסוקים כל אחד בתפקיד שלו ואין להם ראש לחשוב על ההיבטים הכלליים. מבחינה איסטרטגית, לא הרגשתי שהמועצה בדקה את המצב הכלכלי הכללי כדי לנתחו ולהציע הצעות כפי שצויינו בסעיף 1.

לגבי התארגנות עסקית, כל חברה כלכלית בינונית עד גדולה שהיא לא משפחתית, ממנה חשב נוסף למנהל. אנו ממנים תמחירן. ההבדל מהותי. תמחירן כפוף למנהל ומדווח לו על תוצאות שוטפות. לחשב תפקיד הרבה יותר כללי ומעמד אחר. נוסף לבדיקת העבר הוא מנתח כדאיותן של השקעות גם לפני ההחלטה להשקיע וגם את האפקטיביות אחרי הביצוע. אם יש חילוקי דיעות בינו ובין המנהל הוא מביא את הנושא למועצה במעמד שווה למנהל. המחשבה מאחרי ארגון כזה היא שהאחראים לביצוע דברים לא יכולים להיות גם המנתחים, משום שמטבע הדברים אנחנו לא יכולים לנתח את פעולותינו באוביקטיביות. דיברתי עם די הרבה חברי המועצה על נושא זה, ולמרות הסכמתם על הצורך להתארגנות כזאת, העניין לא עלה לדיון שם.

דובר לפני שנה על הצורך לוועדת ביקורת, גוף שבדק ביצוע החלטות כולל חברתיות באופן סדיר ומדווח תקופתית לחברה על אי ביצוע החלטות או חריגות וכו'. היתה החלטה לבדוק את האופציות השונות של הקמת וועדה כזאת. העניין נשכח, ונעלם מהדיונים של המועצה.

עד כה הביקורת. מה עם ההצעות?

1. להפריד ממש בין העסק והחברה, ע"י הפרדת התפקידים. לקבוע סכום בסיסי שכל ענף חייב לשלם לחברה בעד עבודת החברים, ואחוז מסוים של הרווח, אם יש, שעל הענף להעביר לחברה. על סכומים אלה החברה צריכה לחיות לטוב או לרע. הדבר אינו קל ויכול לגרום לתסכולים ואכזבות רציניות, אבל מצד שני, נדע את מצבנו האמיתי ולא נחיה באשליות.

2. להפריט כל הצד הצרכני. רק כך אנחנו, כאינדיבידואלים, נבין את ערך הכסף שאנו מוציאים. לדאבוני הרב, רכוש ציבורי נוטה להפקרות, כולל אוכל, מים, הוצאות לימודי מבוגרים, ואולי עוד. אין מה לעשות בעניין בריאות, וחינוך ילדים שהם בכל חברה נאורה אחריות הכלל, אם כי אולי נוכל לדרוש יותר בעד ההוצאות שאנו מוציאים.

3. חיפשות, ועוד מחפש דרך אוביקטיבית לתגמל בעד מאמץ, שהיא בעצם גם דרך קיבוצית. עדיין לא מצאתי, לכן מתוך חוסר ברירה, מסכים עם הצעתו דאז של שמואל, לקבוע מינימום שעות עבודה בחודש ולקבוע שיטה של פרס/קנס לפי שעות עבודה. ההתארגנות כדי להבטיח דיווח אמיתי אינה קלה אבל היא אפשרית. כמובן אין מקום במאמר כללי כזה לפרט.

4. אחריות אישית - החבר שעובד בשדה או בסדנא אחראי לבצע את העבודה בצורה היעילה ביותר, גם אם עדיין לא מצאנו שיטה מתאימה למדידה. המנהל אחראי לתוצאות. כדי להגיע לדבר כזה, יש לקבוע מטרות כלכליות וחברתיות ברורות כדי שיהיה אפשרי למדוד את מידת ההצלחה.

5. כפי שציינתי למעלה יש להפוך את התמחירן לחשב, ולקבוע וו. ביקורת. הצעתי היא שבראשה יעמוד איש מקצועי מבחון במשרה די חלקית כדי להדריך את חברי הוועדה איך לגשת לעניין, כי אין לנו נסיון בשטח זה. הצעה זו מתבססת על ימי עיון שהיו ודיווח ממשקים שהקימו וועדה כזאת.

שתי הערות: צעדים אלה רק ההתחלה של תהליך ממושך כדי להישרד כחברה ולהגיע לרמת חיים הרצויה לנו. אם הצעדים האלה יובילו "קיבוץ אחר" או לקיבוץ סתם, אין לי מושג, וגם לדעתי לא חשוב. כדי להישרד עלינו לפעול ולהכניס את התיקונים הדרושים בחיפופות.

בעיה אחת נשארת לפתרון, שעד כה לא עלתה על שולחן הדיונים באופן רציני, והיא, איך להבטיח בתוך כל התיקונים האלה שהחברים הפנסיונרים לא יקופחו וימשיכו לחיות בכבוד, וביטחון. (השתמשתי במילה "פנסיונרים" בכוונה משום שדירוגי גיל של היום גם מעוותים). אמנם מדובר על פנסיה ממלכתית אבל מי יודע מתי ואיך דבר כזה יקום. בינתיים הקיבוץ היחיד חייב למצוא דרך הוגנת לפתרון הבעיה.

חגיגת האני

המופרט

הקולקטיב (הקיבוץ במוסדותיו). מכאן - שאכן, פחתה תלותו של הפרט במוסדות קהילתו, אך גם פחתה אחריות הכלל לכל פרט בתוכו.

אינדיבידואליזם אנוצנטרי

להפרטה השלכות הרסניות על רקמת החיים של הקיבוץ, או כפי שאוהבים לומר היום - הקהילה (אכן, מושג יותר כללי ופחות מחייב מהמושג קיבוץ). בעבר היווה הפרט חלק מקבוצה ושאל ממנה את זהותו. כבואו "בין הבריות" שמחזן לקיבוץ, די היה בהצגת עצמו כקיבוצניק, וכבר הוגדרה בכך זהותו. כתשובה לשאלה למקום המגורים נהוגה הייתה התשובה "חבר קיבוץ א"; ואילו כיום יותר ויותר נשמעת התשובה "גר ב־א". התשובה המהווה גם הגדרה - "חבר קיבוץ", מבטאת לא רק הזדהות ורגש שייכות, אלא גם תחושת הרמוניה שבין היחיד והכלל, בעוד שהתשובה המתייחסת לקיבוץ כאל מקום מגורים - "אני גר בן שם המקום", מבטאת הסתייגות ואף ניכור.

ההפרטה, במשמעותה בקיבוץ, מציבה כל פרט אל מול הפרטים האחרים. הקשרים הנוצרים בין פרטים שונים הם על בסיס אינטרסים חומריים אנוניים דומים/זהים/ מקבילים; אלה אינטרסים חומריים אך ללא היחד, שביטוי ביחסים בין אישיים המבוססים על קרבה נפשית, רעיונית וחברתית. וכאשר האינטרסים מנוגדים, נוצרים קונפליקטים, שקשה לישבם בשל הכרסום שחל בבסיס המשותף עליו נבנה היחד הקיבוצי שכטרם ההפרטה של "כל איש לנפשו".

הדגש הנע "בהתמדה מהציבור הכללי אל החבר, הפרט" הוא תולדה לא רק של הרצון להרחיב את תחומי ייבונות הפרט, לנתקו מתלותו במערכות הציבוריות הכלליות ולשחררו ממוחבירות לכלל - או בקיצור עליונות האינדיבידואליזם האנוצנטרי - הוא גם תוצאה של אימוץ כללי כלכלת השוק, משמע - העלאתו של האינטרס האישי לדרגה עליונה.

הפרטת התנועה - שינוי כל מהותה

כדומה לזה גם ברמת התנועה הארצית, שהרי הפחתת זיקתו של הקיבוץ היחיד למערכות התנועה וצמצומה, עד לביטולה של האחריות ההדדית, לא מעבירה כל עצמה שהיא לקיבוץ הבודד, פרט אולי מאשליית עצמה, פרי הצמצום במיכוי התנועתי הבא עם צמצום פעילותה של התנועה: מעתה הקיבוץ יחליט מה יעשה בכסף, הנחסף בשל צמצום הפעילות התנועתית המשותפת. מחירה של תוספת "עצמה" זו לקיבוץ היחיד הוא כאבדן היתרון, הנובע מגודל (וגם גודל

בתוך שפע השינויים החדשניים שקיבוצים שונים מאמצים באורחות חייהם ובארגון משקיהם, ובדיונים על הקיבוץ החדש או העתידי - מסתמן תהליך המתהווה במקביל בשתי רמות: ברמת המערכת הארצית, התנועה, וברמת הקיבוץ היחיד. תהליך זה מתקרא בשיח הקיבוצי כשם הפרטה, אף שאין ולא כלום בינו ובין המושג הקרוי בעולם Privatization ושבתרגומו לשפת עבר נקרא "הפרטה". את השוני במשמעות המושג בקיבוץ לעומת משמעותו בעולם הגדול הטיב להגדיר אמיר הלמן: "במקום בפשטות העברת בעלות פורמלית [נתפסת ההפרטה בקיבוץ כ] שיטה המעבירה עוצמה מהמרכז לאינדיבידואל; -- הגם ששיטת הבעלות נשארת כבעבר, והקיבוץ עדיין בבעלות כל חבריו, הדגש נע בהתמדה מהציבור הכללי אל החבר, הפרט". (Helman, 1994 24)

משמעותו של תהליך זה בקיבוץ הנו, אם כן, לא העברת הבעלות על הנכסים המשותפים מידי הקולקטיב (הקיבוץ) לידי בעלים פרטיים, כלומר - לא פירוק השיתוף בנכסים, אלא התפרקות, הדרגתית בינתיים, מאחריות הקולקטיב לפרטים המרכיבים אותו, או בניסוחו של הלמן: "כל השינויים הם בכיוון אחד: הקטנת רמות ההשתתפותיות, היחד, הבטחון ההדדי ואחריות החברה לכל חבר כצרכן ויצרן" (שם, עמ' 25). מתוך רצון לבטל התלות המופרזת בוועדות ובממסדים, יש המקצינים כמעט עד לביטולה המלא של הזיקה ההדדית בין היחיד והכלל.

התנערות מהאחריות המשותפת וצמצומה של הזיקה ההדדית, מלהחשת הן בקיבוצים פנימה - בין החבר והמסגרת החברתית הכוללת, והן במערכת הארצית - בין כל קיבוץ והתנועה על מוסדותיה המרכזיים. זו המשמעות האמיתית של מה שהלמן מגדיר כהעברת "עצמה מהמרכז לאינדיבידואל". בשם ייבונות הפרט ואחריותו לגורלו, כשם ערכי הדמוקרטיה ועדיפות הביזוריות על הריכוזיות - ערכים וסכמאות הנכונים כשלעצמם - יש הפועלים לפירוק חישוקי היחד, החברותא, הערכות ההדדיות, בקיצור - פירוק כל מה שמבסס קולקטיב ושיתוף (וכאמור, בינתיים מבלי לפגוע בבעלות המשותפת על נכסי הקיבוץ). כתהליך זה אינה מועברת שום עצמה של ממש מהמרכז אל הפרט, אלא רק מוגדר לפרט מרחב תמרון גדול יותר בקביעת סדר העדיפויות הפרטי, בתחומי הצריכה בעיקר. שהרי לא הוגדל סך תקציב הצריכה, אלא השתנה רק היחס בין ההקצאה הציבורית והפרטית, תוך העברת יותר ויותר תחומים לאחריותו הבלעדית של הפרט בקיבוץ. הלה שוב אינו נתון לשיקולי ממסד (ועדה, מזכירות, אסיפה) זה או אחר כבואו להחליט מה יעשה בתקציבו, בעוד המסגרת התקציבית הכוללת נשארה כשהייתה וממשיכה להיקבע על ידי

תוך שמירת עצמיותו וייחודו, ויעמיד עצמו, על פי בחירתו שלו, לשירותו של הטוב הכללי. משמע, טיפוחה של ריבונות הפרט אינו מוליך בהכרח להגבלת מחיצות בין פרטים בחברה, ואופיה של אותה ריבונות הפרט הוא פועל יוצא של הכרעה רצונית אידיאולוגית. הקיבוציות לא פשטה את הרגל; רק מצוקות העתים וההקבלה השקרית בין הקולקטיביות הקיבוצית והטוטליטריות המזרח אירופי, ערערו את האמונה באפשרות כינונה של חברה סולידרית, חברה שלא כללי התחרות החופשית של השוק הקפיטליסטי מעצבים דמותה. ברשימה האחרונה, שכתב בחייו, הכריז אשר מניב: "אני חבר קולקטיבי, כי אני אינדיבידואליסט. לעתים קרובות אני תוהה, איך חברי קיבוץ אינם מבינים את אחד ההישגים האדירים של הקיבוץ - הצלחתו לשחרר את האדם מתופעת הלוואי המפלצתית ביותר של החברה התעשייתית, המאורגנת, הממוסדת, המנגנונית והמתוקנת - חברת ההמונים המודרנית - היכן תמצאו חברה שעוסקת כל כך הרבה ברצונותיו של הפרט, שאיפותיו, מאוויו ועושה מאמצים כאלה לספק אותם?" ("קיבוץ", תשרי תשמ"ח).

האופנה בעולם הגדול היא של אינדיבידואליזם אגואיסטי ושל שחרור החברה מאחריותה לרווחת בניה. זו תמציתו החברתית של התאצ'ריזם והרייגניזם. אופנה אמרנו, ולא דייקנו; בעולם "הגדול" (ועבור ישראלים רבים העולם הגדול היא אמריקה) זו הייתה האופנה, אך עתה מתחילה התפכחות. לא רק קלינטון במדיניותו החברתית מנסה לתקן (גם בסיוע הילארי) כמה מעיוותי רייגן, גם הוגים ואנשי מדעי החברה החלו נחרדים נוכח האינדיבידואליזם האגואיסטי שבשם חרות הפרט הליברלית מתנער מכל מחויבות לחברה. בספר, אשר ראה אור זה מקרוב, פורש אמיתי עציוני את מצעה של תנועה הקוראת לחזור לקהילתיות (כל נטעה - לא קומונליות חלילה, אלא Community), והמדגישה שבצד זכויותיו של הפרט, שכה מדגישים אותן באמריקה, מוטלות עליו חובות כלפי הקהילה בה הוא חי. המצב כיום, טוען עציוני, הוא שיש יותר מדי זכויות לפרט, ומוטלת עליו פחות מדי אחריות לכלל. זכויות מחייבות מחויבויות - הוא מדגיש, ולא בכדי מצוטטת בספר סכמתו של הנשיא קנדי בנאום הכרתו ב-1961:

"Ask not what your country can do for you.
Ask what you can do for your country".

אחד מפרקי הספר קרוי "Back to We" והמו"ל מציג את המצית הרעיון של הספר כלהלן:

"America needs to move from me to we"

ורק במחוזותינו עוד חוגג ה"אני" המופרט... ■

הופיע בדבעון 'מבפנים'

נמסר למערכת בידי מאיר

מעניק עצמה), וחמור מכך - באבדן הביטחון, הנובע מזיקת הגומלין שבין כל הקיבוצים המרכיבים את התנועה. חמורה מכך המשמעות לגבי אופיה של התנועה, אשר בהיעדר מערכות משותפות ומשאבים המהווים בסיס לפעילות, תחדל מלהוות גורם ציבורי המנסה להשפיע על אופיה של החברה הכללית, תחדל מלהיות מערכת המבקשת, לפחות, להוסיף ולהיות תנועה הנוטלת על עצמה משימות כלל לאומיות, או כלל חברתיות, שהן מחוץ לאינטרס המיידי שלה עצמה.

כשם שמדיניות של כל פרט לנפשו, שהיא שיא השאיפה של האינדיבידואליזם הליברלי, עלולה לפגוע קשות בפרטים הפחות חזקים בחברה, כך גם מדיניות של כל קיבוץ לנפשו, שהיא המסקנה הסופית של ההפרטה ופירוק חישוקי התנועה, עלולה לסכן את עצם קיומם של הקיבוצים הפחות איתנים. לפחות חלקם, לא נקלעו לקשיים רק בשל "אי יעילות, חוסר אחריות, עצלות" וכיו"ב - האשמות שיש האוהבים להטיל בקיבוצים.

משמעותו של תהליך ההפרטה בקיבוץ הנו התפרקות הדרגתית מאחריות הקולקטיב לפרטים המרכיבים אותו. להפרטה השלכות הרסניות על רקמת החיים של הקיבוץ, או כפי שאוהבים לומר היום - הקהילה.

הפרטתה של התנועה הוא למעשה פירוקה, או למצער הפיכתה לפדרציה רופפת שהמלכד את תאיה הם אינטרסים פרטיקולריים, ורק אותם אינטרסים שיימצאו בהם נקודות זהות או לפחות השקה בין התאים האוטונומיים המשתייכים לאותו ארגון פדרטיבי רופף. כפדרציה חסרת סמכות וחסרת כלים, בהם גם כלכליים, היכולים להוות מנוף לפעילותה, לא תוכל התנועה, או הארגון שיבוא במקומה, לפעול כמערכת משימתית, גם אם יהא רצון לכך. ואכן מודל של תנועה/ארגון כזה תואם את התפיסה האגוצנטרית, הקונה לה שביתה בקרב רבים מחברי הקיבוצים, וזו אותה התפיסה שביטויה ברמת היישוב הוא בלוקליזם האזורי. מילים אחרות - זו הביזוריות המעבירה לאזור את מרבית הפונקציות התנועתיות המרכזיות, מבלי שיש מי היכול לערוב לכך שביזוריות זו תיעצר באיזור ולא תתחולל גם בו פנימה, ויתירה מזאת - לא תחדור גם אל תוך חצר הקיבוץ, שהרי ממילא היא כבר מצויה שם בדמות ההפרטה המפרקת מוסרות השיתוף.

יש גם אינדיבידואליזם שזיקתו לכלל

אינדיבידואליזם אינו בהכרח אגוצנטרי ואינו מחייב דווקא התייצבות מול הכלל. חברה קיבוצית, דווקא בשל העצמה הקיימת ב"יחד", יכולה לאפשר לפרט לפתח את האינדיבידואלי, המיוחד, החד-פעמי שבו. יש אינדיבידואליזם, שזיקתו אל הקולקטיב, כמובן שהפרט רוצה לעצב בעצמו ולעצמו את האפיק באמצעותו יבטא זיקתו לכלל, יישתלב בו

קצוץ כן או לא (2)

- בתכנית לשינויים שהופצה בכל תאי הדואר ושמןסחיה היו צעירים (פחות או יותר) דורשי שלום הקיבוץ, היו שלושה סעיפים שתוכנם בערך כך:
- א. כל חבר אחראי לפרנסת משפחתו.
 - ב. חייב להיות קשר בין עבודת החבר לבין תקציבו.
 - ג. אל לשכת הוותיקים לחשוש. (צעירי הקיבוץ ידאגו שמישהו ידחוף את עגלות הזקנים - בתשלום כמובן).

האם חבר או חברה שעובדים בחוץ ומשכורתם נמוכה מהסכום שכל אחד מחויב בו תיאורטית כדי לקיים את דמת התקציבים העכשווית, נחשבים למפרנפי משפחה? אם הכוונה המוצהרת של צעירי המהפכה היא להגיע לשכר דיפרנציאלי האם זה לא יביא למעמדות של עניים ועשירים? הטיעון ש"בלאו הכי יש כאלה שיש להם מקורות חוץ שחיים על דמה שלא מתחשבת בתקציבים", אינו מצדיק את החרפת המצב. במשך השנים האחרונות התבטאה מדיניות המוסדות המרכזיים ברצון לא להתמודד עם מפירי חוקים שמא תיפתח "תיבת-פנדורה". כיום אי-התייחסות זו משמשת בסיס להדחבת האי-צדק ואי-שוויון הקיימים. ושכר דיפרנציאלי לא יפתור שום בעיה תקציבית! יהיו כאלה, אותם בעלי מקורות חוץ, שלא יזדקקו לתופסת של 10 ש"ח לשעה שלשכת-העבודה הקיבוצית תציע למי שיעבוד בגינת אחד הזקנים. ה"עשירים" ינוחו בכורסה מול אקרני הטלביזיה. כך זה בעולם הנורמלי. איך אפשר למדוד מאמץ? יש אנשים שיכולים לעשות בארבע שעות מה שאחרים עושים ביום שלם. האם נגיע לקבלנות והחזק ירוץ הביתה עם תוספת שמנה כשהשכן שהזיע יותר ממנו מסתפק באגורות?

איך אפשר לתקצב עבודת אנשי הנוי שמוסיפים כל כך הרבה לחיינו? איך אפשר לתגמל אחריות מסורות שעובדות שעות רבות לעתים קרובות ושכל אחד משרידן בטלפונים בכל שעות היממה? מה שווה עבודת חברה? הדואג לחדר-אוכל מסודר? האם נשלם לחברות העובדות במחסן ובמכבסה את שווי שכן בשוק? היוכלו אלו לפרנס משפחה? ומה עם משפחות חד-הוריות - איך ידאגו להם?

יש לקוות שצוות השינוי מתייחס לכל מה שנכתב על תוצאות הדברים שנעשו בקיבוצים בשם הקידמה והנורמליזציה ולא יביאו לנו רק צימוקי הצלחה.

אדיק א'

מחר - שבת: מיני תערוכה לנעליים -

במחסן - מ-10.30

להתראות
דות נ.

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע הגליל העליון 10200 טל. 06-945611 פקס. 06-945637

9 באוקטובר 1994
ד' בחשון התשנ"ה

לכבוד
רכז/ת ו. בריאות
מזכיר/ה
ישוב

שלום רב,

הנדון: מבצע הקש בדלת 1994

האגודה למלחמה בסרטן מקיימת גם השנה את מבצע ההתרמה השנתי שלה בחודש אוקטובר.

10,000 חולים חדשים מתוספים למעגל חולי הסרטן בישראל. תרומתכם מאפשרת לאגודה למלחמה בסרטן, להגביר את המחקר, להפיץ מידע בחשיבות הגילוי המוקדם, להסביר ולהדגיש הסכנות בעישון ושיזוף ולרכוש ציוד רפואי חדיש לריפוי וגילוי מוקדם. כמו כן מסייעת האגודה בהקמת מחלקות אשפוז וטיפול יום, סיוע לחולים ולבני המשפחה ועוד ועוד.

המועצה תורמת במרוכז כמו בכל שנה אבל גם אני פונה בזה לכל אחד באופן אישי, ומבקשת שכל ישוב יחליט על התרמת החברים מכיון שגם אנו אוכלוסיית הקיבוצים, נעזרים באגודה ומחובתנו להרתם לגיוס המשאבים הדרושים להצלת חיי אדם.

אין זה נושא של איכות חיים, כי אם של החיים עצמם.

בכרזה
קלרה לוין
רכזת בריאות

בקשר לתרומות - נא לפנות לדורית רוזנברג.

תודה - רג'י

ד ר ש / ה

מאיר/ת זמני/ת לעלון.
המאירת הקבועה, רג'י, תיעדר לתקופה של שלושה שבועות, ואנו מחפשים מחליף (אם אפשרות של קידום וקביעות...)
מדובר בעיסוק מהנה של פחות משעה ביום רביעי אחה"צ.

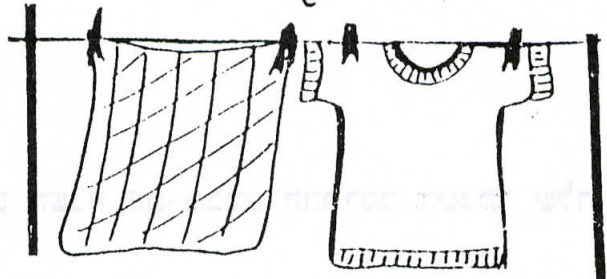

שימו!

במתחסן הבגדים

ערב זיהוי בגדים

ביום ה' 20.10
בין השעות 17:00 עד 19:00
במתחסן - בגדים

כל פריט שלא יזוהה מעל לחודש,
יועבר לרשות המחסן.

דיאן ופרל

מהמחסן ומהמכבסה

אין לשים:

תחתונים וגרביים כהים יחד באותה שקית.

יורד צבע מהגרביים הכהים ומכתים תחתונים וגרביים אחרים.

כאשר מכניסים לאותה שקית גרביים כהים ותחתונים, מושמות שקיות כאלה בצד עד לכלל מילוי מכונה, ורק אז הן מכובסות. שילוב כזה בשקית אחת גורם לאיחור ודחיה בהגעת השקיות אליכם. לכן אנו מבקשות מכם להפריד.

גם אין לשים תחתונים כהים ותחתונים לבנים ביחד.

אם אין אתם מתייחסים לבקשה זו, נא לא לבוא בטענות לצוות המכבסה ולצוות המחסן. תודה.

נר י"א בחשוון תשל"ב (1971) - גב' מלכה ביגר

דפדף י"ב בחשוון תשכ"ד (1963) - מר מוריס ליברט

12 באוקטובר 1994

ש י כ ר י

לאחר מספר דיונים בצוות ההיגוי לשינוי, לאחר פעילות מאומצת של צוות דודי פ. (מיוזמתה של וועדת החברה ובתמיכתה), ופעילותו של אדי נמינוב, התקיימה ביום ג' 11.10.94 פגישה של כל הצוותים האלה יחד עם דייוויד ספלמן, וגובשה ההצעה אשר תבוא לאישור האסיפה:

א. האסיפה מתבקשת לאשר את הרכב צוות ההיגוי לשינוי:
מעין פ., דליה ב., מיקי נ., מיקי ק., תמר וו., לן וו., צביה וג'וני פרנק.
צוות ההיגוי ייעזר בצוותי עבודה לפי הצורך (צוותים אלה יקבלו גם ימי עבודה אם וכאשר יזדקקו לכך).

ב. האסיפה מיפה את כוחו של הצוות לפתח מודלים של שינוי, היוצרים זיקה בין עבודת החבר ורמת החיים שלו, תוך כדי שמירה על זכויות היסוד של כל החברים הנמצאים פה.

ג. ההצעות הראשוניות תובאנה לדיון באסיפה תוך חדשים שלושה.

לקראת אסיפה

האסיפה הקרובה תתקיים ביום א' 16.10.94 בשעה 21.15 במועדון.
על סדר היום:

1. שנת חופש: ערעור על החלטת המזכירות שלא להיענות לבקשתן של משפחות סולומון וטוביס לשנת חופש.
2. שינוי - על פי הסיכום שלמעלה.

על פי החלטותינו, האסיפה תשודר במערכת הכבלים, אולם על פי הנסיון שלנו בתקופה האחרונה יש חשיבות גדולה להשתתפות של חברים רבים ככל האפשר באסיפה. על כן מתבקשים החברים לעשות את המאמץ הנדרש ולהגיע למועדון.

דו"ח הנהלה וחברה של הגיל הרב
מתאריך 4.10.94

(1) נציגי ההורים בהנהלה החברה:

דינה בידק ודורית רוזנקרנץ תהיינה הנציגות בהנהלה, הן הגו:
בין ההורים שנבחרו בקלפי בתחילת השנה. נאחל להן בהצלחה.

(2) הארכת חופשת לידה:

מיכל דדוש ורחל גינת הסכימו לקחת על עצמן לבדוק את הנושא
ולהכין הצעה.

(3) ישיבות הורים:

הוחלט שבחודשים אלה יתקיימו מפגשי הורים של כל בית-ילדים
עם הצוות שלו. הנהלת הגיל הרך תשתתף בכל הישיבות.

(4) תכנית שנתית:

הענף עומד בתכנית השנתית שנקבעה ועד סוף חודש יולי מראה על
איזון + 1% עודף.

רשמה: תמר ק.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

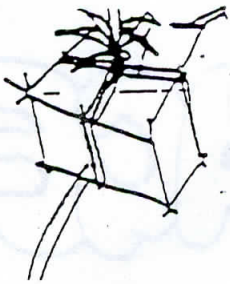
- * Perhaps by the time you read this, autumn will at last have decided to begin. Anyone would think we were in the middle of July, judging by the temperatures. Frank Waterman, our weather-man, says that warm weather with rain is not so unusual, but most years it doesn't last this long.
- * Oren Mendsigurski has finished his army-service, and we all wish him well.
- * Ofer Nitzan, on the other hand, has just been called up, and our good wishes go with him, too.
- * What do you think of the bright-bright red roofs on the houses of our new residential district (near the caravans)? I am sure they must be visible even from outer space...
- * Talking of caravans - the newest couple on the "first-home-in-Israel" scheme are not Russians, but come from England. He was actually born in Israel, but when he was eight years old his parents emigrated to England - he still speaks Hebrew quite well. His wife is of Swedish origin.
- * If you thought that the Rosh Pinah/Kfar Hanassi corner would get a new bus-stop from the north soon, you are in for a disappointment. Apparently work at that junction will not begin before.... 1996. So, anyone arriving by bus from the north will still have to go right into Rosh Pinah - and walk all the way back on the busy main road.
- * I am sure you have heard of the sport called Triathlon - in case you have not; it is a competition including swimming, cycling and running. A nation-wide triathlon race was held a couple of weeks ago for children of all ages, and our kids did extremely well. Shalev Nemenov came first amongst the 10-year olds, Matan Nemenov got second place for his age group (12), with Rotem Fuchs 4th in the race for 12-year-old girls, with Nimrod Palma, our champion swimmer, in 5th place amongst the 14 year olds. It seems, by the way, that the triathlon will be included in the Sydney Olympics in the year 2000. Well done, kids. Keep at it, and who knows....?

And so we wish you all Shabbat Shalom - I N G E

JAHREZEIT

11 Cheshvan (1971) Mrs. Malka Biger
12 Cheshvan (1963) Mr. Morris Levart

MAZAL TO

HAPPY BIRTHDAY

16.10.94. Gideon Levy

17.10. Mrs. Ray Collett
Jack Caraboc
Bruce Whitham
Avner Mendzigurski
Amit Shuval

HAPPY ANNIVERSARY

17.10. Miriam & Baruch Cohen
18.10. Zipora & Shaul Samberg
Michal & Itamar Eder

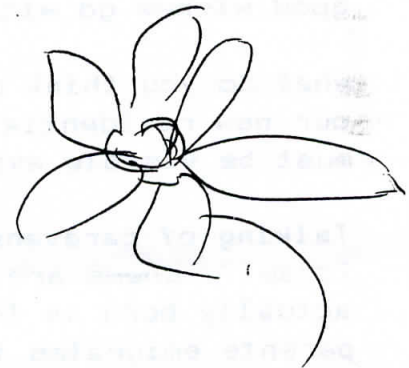
18.10. Nur Gilboa (M. Cohen
granddaughter)

19.10. Danny Chait
Lilach Ashtar

20.10. Jacques Golan

21.10. Yael Levine

22.10. Yoel Kerem
Rika Cina
Joseph Beller (Tenne grandson)

REFRESHMENTS on the terrace tonight
(weather permitting). Otherwise in the Moadon.

TONIGHT - at 21.00 the young people who have just come back from their tour of Poland (including the camps) will tell of their experiences and impressions. (in Hebrew)

FROM THE MACHSAN - On Thursday 20.10. between 17.00-19.00 there will be a chance of looking for any unnumbered clothes you may have lost. Any article of clothing left in the Machsan for more than a month which does not have a number, will be at their disposal for use as they may see fit.

Please do not put socks and underwear together into the same sack, especially coloured ones - as this will cause stains and may damage other laundry. Apart from this, there will be a delay in washing sacks containing both white and coloured laundry.

Dear Parents, A few weeks ago it was announced that I had agreed to small jobs for you, but as I have been locked out of the workshop, I can no longer carry out the work for you all.
Harry Barak